

اعلامیه هفتم جمعی از خانواده های جان باختگان دهه ۶۰

سه‌شنبه ۱۳ بهمن ۱۳۸۸ - ۲ فوریه ۲۰۱۰

“جنایت علیه بشریت” این درد مشترک را فریاد کن!
به مردم آزادی خواه و عدالت طلب سراسر ایران و جهان
به خانواده های جان باختگان جنبش اخیر و دهه ۶۰

باز هم دو جوان بی گناه دیگر به نام های محمدرضا علی زمانی و آرش رحمانی پور را به جرمی واهی در ارتباط با “انجمن پادشاهی ایران” (اساساً وجود چنین انجمنی قطعی نیست) و در ارتباط با وقایع پس از انتخابات به اتهام “محرابه” به اعدام محکوم کردند و در سحرگاه روز پنج‌شنبه هشتم بهمن ماه، به دار آویختند. در حالیکه بر اساس شواهد این دو جوان را سه ماه قبل از انتخابات دستگیر کرده بودند. همچنین مطلع شدیم که رژیم جمهوری اسلامی نه تن دیگر از جوانانی که در اعتراضات خیابانی علیه رژیم دستگیر شده اند، به مرگ محکوم کرده است. علاوه بر این ده ها تن دیگر از معترضین و مخالفین این نظام در زندان های سراسر ایران و بویژه در کردستان در زیر شکنجه و در خطر مرگ قرار دارند.

به هوش باشیم و صدای اعتراضمان را بلند و بلندتر کنیم و نگذاریم که این جنایات دوباره تکرار شود.

امروز جنبش مردم ایران به مرحله ای سرنوشت ساز از مبارزات خود نزدیک شده است. سی و یک سال پیش شاه رفت و حکومت اسلامی انقلاب مردم را با دروغ و ریا مصادره کرد و قدرت را به دست گرفت. پس از چند سال اول انقلاب که مبارزات هنوز شکل علنی داشت، جنگی خانمان سوز به راه انداخت تا بتوانند صدای اعتراض مردم را به بهانه دفاع از حریم کشور به شدت سرکوب کند. در دهه ۶۰ بسیاری از نیروهای را که در پیروزی انقلاب شرکت داشتند را به زندان ها انداخت و تحت شدیدترین شکنجه ها قرار داد و برخی را نیز به جرم “محرابه” و یا “مرتد” به اعدام محکوم و سربسته نیست کرد. ولی امروز شرایط مبارزه مردم با آن روزها تفاوت اساسی دارد. جمهوری اسلامی دیگر نمی تواند جوانان و مردم بیگناه را بی سر و صدا به زندان ها بیاندازد، تحت شدیدترین شکنجه ها قرار دهد، سر به نیست کند و موضوع را لاپوشانی کند. در آن زمان حکومت توانست میان مردم و نیروهای سیاسی فاصله بیاندازد و هر نوع صدای اعتراضی را سرکوب کند و سبعمانه ترین

جنایات را در سکوت مطلق مرتکب شود و بهترین جوانان این مرز و بوم را در تابستان سال ۶۷ در دادگاه های چند دقیقه ای به مرگ محکوم و تیرباران کند و یا به دار بیاویزد. آن زمان تنها خانواده ها بودند که به تنهایی ولی در کنار هم پیگیر مسایل و مشکلات خود بودند. امروز هر یک نفر که کشته می شود هزاران نفر مدعی دارد. فقط خانواده های آنها نیستند که نسبت به موضوع اعتراض دارند بلکه تمامی مردم ایران و بسیاری از مردم سراسر جهان نسبت به این جنایات اعتراض می کنند. امروز جمهوری اسلامی دیگر به راحتی نمی تواند اتهام و جرم برای زندانی بتراشد و بدون سر و صدا به جنایات خود ادامه دهد. امروز حاکمان اسلامی دیگر نمی توانند با تهمت هایی که می زنند مردم را ساکت کنند و مردم به تنگ آمده از استبداد و ستمگری را خاموش کنند. امروزه مبارزات مردم مرتباً به روز می شود و اشکال نوین تری به خود می گیرد. اگر در زمان انتخابات فقط صدای اعتراض مردم برای " رأی من کو؟" شروع شد ولی امروز سطح مبارزات مردم ارتقا یافته و خواهان نابودی دیکتاتوری هستند. امروز مردم در گروه ها و دستجات متفاوت (کارگران، دانشجویان، زنان، معلمان و...) از ابعاد مختلف اقتصادی، سیاسی، اجتماعی، حقوقی و فرهنگی صدای اعتراض، آزادی خواهی و عدالت طلبی خود را به گوش مردم سراسر ایران و جهان می رسانند.

تفاوت کشتار دیروز و امروز حاکمان اسلامی رژیم در دهه ۶۰ برای تثبیت خود دست به کشتارهای وحشیانه هزاران زندانی سیاسی زد و هر صدای اعتراضی را در نطفه خفه کرد ولی امروز از سر ترس و برای جلوگیری از سقوط خود شوهای تلویزیونی راه می اندازد، اعتراف گیری می کند و دست به کشتار می زند و به خوبی می داند که شمارش معکوس شروع شده و دیگر زمان زیادی برای ماندنش نمانده است. اشتباهی که رژیم امروز مرتکب می شود این است که در آن روز با جدا کردن نیروهای سیاسی و خفه کردن صدای مردم و نرسیدن خبر اعدام ها به مردم، توانست سال ها حکومت کند ولی امروز دیگر نمی تواند. هم اکنون شاهدیم که برای اعدام این دو جوان ده ها اعلامیه و اطلاعیه همدردی و صدای اعتراض بلند شده است. تمام مردم دنیا از آن مطلع شده اند و با خانواده این جان باختگان ابراز همدردی می کنند. رژیم جمهوری اسلامی دیگر نمی تواند با خیال راحت انسان های بیگناه را به چوبه های دار بسپارد و آسوده سر بر بالین بگذارد. امروز تمامی حرکات رژیم زیر ذره بین است و بلافاصله هر حرکتی به تمامی دنیا مخابره می شود. نیازی به خبرنگار و روزنامه نگار رسمی و خبره نیست. مردم خود رسانه هستند و بلافاصله تمامی

اخبار و فجایع را به گوش تمامی مردم ایران و جهان می‌رسانند.

تفاوت حرکات دیروز و امروز مردم امروز مبارزات مردم همه گیر شده است و فقط نیروهای سیاسی نیستند که جلوی رژیم ایستاده اند و به همین دلیل حکومت دیگر نمی‌تواند در سکوت به جنایات خود ادامه دهد. دیگر خانواده های زندانیان سیاسی تنها نیستند؛ دیگر خانواده های کشته شدگان تنها نیستند؛ دیگر مادران داغدار و عزادار تنها نیستند؛ امروز خانواده های محمدرضا، آرش، فصیح، احسان، کیانوش، ندا، اشکان، سهراب و ... تنها نیستند و تمامی مردم با آنها همدردی و همراهی می‌کنند؛ امروز مردم دیگر به دنبال رفتن یک دیکتاتور نیستند و بر علیه دیکتاتوری مبارزه می‌کنند؛ امروز مردم در کنار یکدیگر می‌ایستند و بر علیه استبداد مبارزه می‌کنند، امروز مردم به چشم خود می‌بینند که رژیم در خیابان و زندان ها چه جنایاتی مرتکب می‌شود و با دروغ و ریا برای حفظ خود دم از اسلام می‌زند؛ امروز دیگر همه مردم در کوچه و خیابان می‌دانند که در سال های سیاه دهه ۶۰ و بخصوص در اعدام های جمعی سال ۶۷ در سیاه چال های رژیم چه بر سر جوانان آوردند و بر خانواده های جان باختگان چه رفته است؛ امروز مردم مصمم تر از همیشه می‌خواهند به خواسته های خود دست یابند و به عینه شاهدیم که هیچ چیزی نمی‌تواند آنها را از تصمیم خود منصرف کند. امروز مردم حاضرند هر فشاری را تحمل کنند تا به خواسته های خود دست یابند.

ما جمعی از خانواده های جان باختگان دهه ۶۰، ضمن محکوم کردن جنایات اخیر جمهوری اسلامی، بر این ایده پای می‌فشاریم که تمامی این جنایات سی و یک ساله "جنایت علیه بشریت" بوده است و بایستی در یک دادگاه مردمی محاکمه شود. همچنین از تمامی مردم ایران و سراسر جهان، بخصوص خانواده هایی که در جریانات اخیر مورد ظلم و تعدی جمهوری اسلامی قرار گرفته اند می‌خواهیم که این درد مشترک را با هم فریاد زنیم و برای رسیدن به خواسته ها و مطالبات زیر تا رسیدن به نتیجه از پای ننشینیم.

۱. پی‌گرد و محاکمه مسبین کشتارهای دهه شصت، (به ویژه اعدامهای دستهجمعی سال ۶۷) و همچنین مسبین سرکوب، کشتار، شکنجه، تجاوز و اعدام های حوادث اخیر

۲. اعلام اسامی دفن شدگان دهه شصت در گورستان خاوران و اعلام اسامی کشتهشدگان و زندانیان وقایع اخیر

۳. آزادی بدون قید و شرط تمامی زندانیان سیاسی و عقیدتی

۴. الغای اعدام برای هر جرمی و شکنجه تحت هر عنوانی
۵. دریافت کیفرخواست محکومین سیاسی و اعدام شدگان در طی این سی و یک سال و افشای علت اعدام آنان
۶. دریافت وصیتنامه‌ها اعدام شدگان
۷. به رسمیت شناختن محل دفن اعدام شدگان سی و یک سال حاکمیت اسلامی در تهران و شهرستانها و تحویل بدون قید و شرط کشته شدگان حوادث اخیر به خانوادهها و اجازهی برگزاری مراسم در منازل و یا سر خاک این کشته شدگان
۸. اجازهی گذاشتن سنگ برقبر کشته شدگان
۹. پیگرد و محاکمهی آمرین و عاملینی که اقدام به تخریب خاوران و گورستانهای مشابه در تهران و سایر نقاط ایران کرده و به آزار خانوادهها در طی این سالها پرداخته و می پردازند،
۱۰. بازگرداندن حقوق شهروندی خانوادهها و متوقف کردن هرگونه محدودیت و محرومیت اجتماعی، سیاسی، فرهنگی و اقتصادی در مورد آنان... و
۱۱. پذیرش و حفظ گورستان خاوران و گورستانها و یا قبرهای مشابه در تهران و سایر نقاط کشور به عنوان سندی تاریخی از جانب نهادهای محلی و بینالمللی